

בבית המשפט העליון

בג"ץ 1754/17

לפני: כבוד הרשם גלעד לובינסקי זיו

העותרת: אדם טבע ודין - אגודה ישראלית להגנת הסביבה

נגד

- המשיבים:
1. משרד התיירות
 2. מנהלת השקעות בתיירות
 3. משרד האוצר
 4. המשרד להגנת הסביבה
 5. קבוצת איגרא
 6. הרודס בניה ופיתוח (1990) בע"מ

**בקשת המשיבים 5-6 לביטול פסק דין;
תשובת העותרת מיום 19.11.2018**

החלטה

1. לפניי בקשה מטעם המשיבות 5-6 (להלן: המשיבות) לביטול פסק דיני מיום 5.11.2018, בגדרו נמחקה העתירה לבקשתה של העותרת (להלן: פסק הדין). העותרת מתנגדת לבקשה.

2. ביום 6.9.2018 הוגשה הודעה מטעם המשיבים 1-4 (להלן: משיבי המדינה) ממנה עולה כי חלה התפתחות ממשית בכל הנוגע לנושא העתירה. כב' המשנה לנשיאה ח' מלצר הורה לעותרת ולמשיבות להגיש את תגובתם להודעה האמורה עד ליום 4.10.2018. בהמשך הוארך מועד זה, לבקשת המשיבות ובהסכמת יתר הצדדים, עד ליום 15.11.2018. ביום 5.11.2018 הגישה העותרת בקשה למחיקת העתירה ולחיוב המשיבים כולם בהוצאות. בו ביום, נתתי פסק דין המוחק את העתירה ומורה למשיבים להשיב לבקשה לפסיקת הוצאות עד ליום 26.11.2018.

3. ביום 7.11.2018 הגישו המשיבות בקשה לביטול פסק הדין. בבקשה טענו כי פסק הדין פוגע בזכות הטיעון שלהם, וזאת מאחר שניתן טרם שהייתה להם הזדמנות להתייחס להודעת משיבי המדינה, כפי שהורה כב' המשנה לנשיאה ח' מלצר. המשיבות הוסיפו וציינו כי עובר להגשת בקשת המחיקה מצד העותרת הבהירו לה שבכוונתן לעמוד על המשך בירורה של העתירה, וכי חרף האמור נמנעה העותרת מלציין נתון זה במסגרת בקשת המחיקה מטעמה (ויצוין כי הדברים נתמכו בתצהיר ערוך כדין). מספר ימים לאחר מכן, ביום 14.11.2018, הגישו המשיבות תגובה מפורטת להודעת משיבי המדינה. ביום 19.11.2018 הגישה העותרת תשובה לבקשת הביטול, ובגדרה ציינה כי היא מתנגדת לבקשה.

4. לאחר בחינת הדברים החלטתי לדחות את הבקשה לביטול פסק הדין.

5. מוכן אני להניח לטובת המשיבות כי בנסיבות העניין נכון היה להמתין לקבלת תגובתם להודעת משיבי המדינה טרם מתן פסק הדין. יתרה מכך, ניתן לתהות מדוע לא ראתה העותרת לציין, במסגרת בקשת המחיקה, את שעל פני הדברים היה ידוע לה ולפיו המשיבות מתנגדות למחיקת ההליך במתכונת המבוקשת. משכך בחנתי מחדש, לאחר עיון בתגובת המשיבות מיום 14.11.2018, את השאלה האם בנסיבות העניין יש מקום להיעתר לבקשת המחיקה או שמא יש להימנע מכך נוכח התנגדות המשיבות.

6. אכן, נקודת המוצא היא ש"יוזם הליך דיוני בבית משפט, השולט על עצם היוזמה להגשתו, רשאי גם לבקש את מחיקתו, כאשר מסיבות שונות איננו רואה עוד טעם להמשך ההתדיינות בתובענתו" (בג"ץ 2445/06 איזוטסט בע"מ נ' הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, פסקה 32 (31.5.2009)). כן השוו, ע"א 455/88 תד נ' א. דהן חברה לבניין בע"מ, פ"ד מ"ה(5) 655, 659 (1991)). אמנם, קיימים מקרים חריגים שבהם בית המשפט יימנע ממחיקת ההליך חרף בקשת יוזמו, אולם זאת רק בהתקיים טעם מיוחד המצדיק זאת (ע"א 7368/06 דירות יוקרה בע"מ נ' ראש עיריית יבנה, פסקה 17 (27.6.2011)). למקרים בהם מחק בית משפט זה עתירות לבקשת היוזם וחרף התנגדות המשיבים ראו למשל, בג"ץ 3696/17 עו"ד איתן ארז - מפרק האגודה שער אפרים נ' עו"ד מיכאל אטלן - יועמ"ש של משרד הכלכלה והתעשייה, פסקה 2 (30.10.2017); פסק דינה של כב' הרשמת ל' בנמלך בבג"ץ 6988/14 פלוני נ' מדינת ישראל (7.12.2015)).

7. איני סבור כי מקרה זה בא בגדר אותם מקרים יוצאי דופן בהם ראוי לדחות את בקשת העותרת למחוק את העתירה ולכפות עליה את המשך בירורה. ודוק: העתירה

הופנתה, בעיקרה, כנגד החלטה מיום 30.11.2016 בעניין כתב אישור שניתן למשיבות לביצוע פרויקט מלונאות ב"עמק ססגון" שבתמנע. בהודעה מיום 6.9.2018 הודיעו משיבי המדינה כי ביום 5.9.2018 נחתמה החלטה המבטלת את ההחלטה הקודמת וכי משכך, כתב האישור אינו תקף עוד. על כן, אך טבעי הוא שהעותרת אינה מעוניינת עוד לעמוד על עתירתה, שהרי מבחינתה הושגה התוצאה הרצויה במלואה. ממילא יש לומר כי עמדתה זו של העותרת אינה נגועה בחוסר תום לב. המשיבות אינן יכולות "ליטול את המושכות" מידי העותרת, להפוך עתירה זו לעתירה מטעמן ולהפנותה כנגד החלטה חדשה (מיום 5.9.2018) אשר כלל לא עמדה במוקד העתירה ובאה לעולם הרבה לאחר הגשתה. לא למותר להוסיף בהקשר זה כי בעתירה כלל לא התקיים בדיון לפני הרכב, כלומר היא עדיין מצויה בשלב דיוני מקדמי (חרף הזמן שחלף מעת הגשתה) וממילא גם שיקול זה אינו תומך בהמשך בירור הסוגיה במסגרתה. אכן, הדרך הדיונית המתאימה לתקיפת ההחלטה מיום 5.9.2018 היא הגשת הליך חדש מטעם המשיבות בהתאם להוראות הדין.

8. אשר על כן, הבקשה לביטול פסק הדין מיום 5.11.2018 נדחית.

ניתנה היום, י"ח בכסלו התשע"ט (26.11.2018).

גלעד לובינסקי זיו, שופט

ר ש ם